



Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

A Clemente XI. Ad Benedictum XIII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

80. Innotuit Nobis &c. Declaratio nullitatis, rejectio, damnatio, & abolitio
cujusdam actus apellationis, & protestationis à Procuratore Fiscali Regno
Siciliæ novissimè editi adversùs binas Litteras ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74859)

sis, *Vatiana, & Libreriana Cancellaria Apostolica, Montis Cimatorii, Aciei Campi Flora, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Josephum Batialem SS. D. N. Papa Curf.*

Ludovicus de Cappellis Curf. Mag.

LXXX.

DECLARATIO

Nullitatis, rejectio, damnatio, & abolitio cujusdam actus appellationis, & protestationis à Procuratore Fiscali Regni Siciliae novissime editi adversus binas Literas Apostolicas à Sanctitate Sua non ita pridem emanatas super extinctione prætense Monarchiae Siciliae, nec non super modo in posterum judicandi Causas dicti Regni ad Forum Ecclesiasticum pertinentes, cum aliis diversis Ordinationibus, & Decretis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Narrat gesta in Regno Sicilia post abolitionem Tribunalis asser. Monarchiae, & destinationem Judicum pro cognitione Causarum Ecclesiasticae.

Innotuit Nobis nuper, quod statim ac ad Siciliae Regnum deferri contigit quasdam Nostras decimo Kalendas Martii proximè præteriti sub plumbo expeditas Literas, quibus, ob gravissimas in eis expressas rationes, prætensam Apostolicam ejusdem Regni Legationem, ac Monarchiam nuncupatam, ejusque asseritum Tribunal, unà cum illius Judicis, Notariorum, Scribarum, Ministrorum, aliorumque Officialium quorumlibet dignitatibus, officiis, & ministeriis quibuscumque, omnique eorum titulo, essentia, ac denominatione perpetuò extinximus, suppressimus, & abolivimus: simulque etiam vulgatè ibidem fuerunt aliae Nostrae in simili formà Brevis Literae ad Venerabiles Fratres Archiepiscopos, & Episcopos, nec non dilectos Filios tam Sæculares, quam Regularem Clerum, reliquosque omnes Christianifideles Regni præfati eà ipsà die, videlicet xx. Februarii nuper elapsi directæ, quibus pro paternâ Nostrâ erga illos populos charitate, certum præscriptum modum, quo Causæ digni Recti ad Forum Ecclesiasticum pertinentes de cætero, etiam abolito Monarchiae supradictæ Tribunali, cognosci, & definiti possent, ac deberent in ipso Regno, donec aliâ ratione à Nobis, & Sede Apostolicâ indemnitati, ac commodis Nationis Siciliae uberius consuleretur, ac aliâ, prout in ambabus Nostris Literis prædictis plenius continetur; Sæcularis Potestatis in illo Regno Administri, in omnem sibi datam occasionem lædendi Nostram, & ejusdem Sedis auctoritatem semper intenti, dictarumque Nostrarum Literarum vim, & efficaciam, quantum in ipsis est, tametsi irritò conatu, eludere, ac evertere satagentes: nullâ interpositâ morâ, sub nomine Procuratoris Fiscalis ejusdem Regni in Civitate Paenormitan. edere, ibique, & forsitan etiam in aliis ipsius Regni locis pervulgare præsumperunt super præmissis Actum quemdam appellationis, & protestationis typis impressum tenoris, qui sequitur, videlicet: *Atto di Appellazione, e Protesta del Regio Procurator Fiscale del Regno di Sicilia. Il Regio Procurator Fiscale nel Regno di Sicilia, cui spetta invigilare per la difesa delli Privilegi, Regalie, Dritte e Consuetudini antichitate del Rè, e del Regno, avendo avuta notizia, che nell' Alma Città di Roma sotto li 20. Febrajo del corrente Anno 1715. si pubblicò una Bolla del Sommo Pontefice Clemente XI.*

Appellatio, & protestatio Procuratoris Fiscalis Siciliae.

concernente l'abolizione della Legazia della Monarchia di questo Regno con termine di due mesi: ed un Breve, che dona il sistema alle Cause Ecclesiastiche di essa Legazia, e considerando, che dette asserite Bolla, e Breve furono emanati senza citazione, ed audienza, ed in oltre che sono orrettizi, e surrettizi, e vengono à levare al Rè, ed al Regno una prerogativa, e giurisdizione posseduta, ed esercitata per tempo immemorabile di tanti Secoli passata in legitima consuetudine, ed approvata non solo con la fama di antichissimo Privilegio, ma anche confermata colla Bolla del Pontefice Urbano Secondo, e colli concordati così col Pontefice Adriano Quarto, come nel tempo del Santo Pontefice Pio Quinto, e con più altri successivi sì espressi, che taciti, dalli Pontefici Successori fino al Regnante Pontefice Clemente XI. nel 1705. ratificati, ed osservati per lo spazio di sei Secoli, e non mai vulnerati, per essere stati concessi per causa onerosa (passata in forza di contratto) alla gloriosa memoria di quel Grande Eroè il Conte Rogiero Normanno conquistatore di questo Regno di Sicilia da potere dell' Infedeli, e Fondatore di tante belle Basiliche, Vescovati, ed Abbazie, con averle donate della terza parte di esso, e che con tale osservanza, e possessione si è sempre continuato, sendo li suoi Popoli già conaturalizzati à questa forma di vivere, in maniera che con detti asseriti Bolla, e Breve vengono ad inserir si gravissimi pregiudizi alla Real Corona, ed à Regnicoli, e perche la detta asserita Bolla di Abolizione, ed in conseguenza detto asserito Breve, come orrettizi, e surrettizi, contengono in se ingiustizia, privandosi il privilegiato delle riferite prerogative, e giurisdizione godute per lo corso di tanti Secoli, motivo per il quale crede esso Regio Procurator Fiscale, che la mente del Sommo Pontefice non si stia bene informata, e che se fosse stata, non averebbe devoluta ad una tale risoluzione coll'abolizione di un diritto, e consuetudine immemorabile comprovata colli cennati Privilegi, e concordati già inviscerati ne i Regnicoli. Per tanto esso Regio Procurator Fiscale, come quello, à cui carico corre invigilare alla difesa delle Regalie, Dritte, Consuetudini, e Privilegi della Corona, e del Regno, ed al riflesso, che variandosi il costume antiquato disturbarebbe la pubblica quiete, e produrrebbe molti concerti, ha giudicato in vigor del presente Atto con tutti li rispetti dovuti alla Santa Sede, ed al Sommo Pontefice (di cui li Popoli di questo fidelissimo Regno sono ubidientissimi figli) fare la presente supplica, ed appellatione dal Sommo Pontefice male informato, allo stesso Sommo Pontefice meglio informando, seu alla Santa Sede Apostolica, seu à chi, ed à quali si possono fare li legittimi ricorsi, ed appellatione, secondo la disposizione delli sacri Canon per la revocazione delli riferiti due asseriti Bolla, e Breve per riceverne la giustizia. E perche secondo la disposizione delle Leggi pendente l'appellatione non si deve innovar cosa alcuna; Perciò stante la presente supplica, ed appellatione s'intenda ipso jure sospesa la esecuzione di detti asseriti Bolla, e Breve; protestandosi esso Regio Procurator Fiscale nel caso contrario di tutte le cose licite, e permesse à protestarsi secondo la disposizione del diritto Naturale, Canonico, e Civile: Implorans &c. Salvo Jure &c. Cum potestate &c. Onde per futura testimonianza, e per passare alla notizia di tutti li Prelati Secolari, e Regolari, ed altri Ecclesiastici, e Popoli di questo Regno, e d'ogn'altro, dove tocca, si è fatto il presente Atto. In Palermo oggi li 20. Marzo 1715. die vigesimo Martii 1715. Fuit, & est redactus in Actis Magnae Regiae Curiae praesens Actus Supplicationis, & Appellationis, & Protestationis: D. Salvator Bisio pro Mag. Not.

§. 1. Licet autem minime dubitemus, quin absque ullius novae nostrae declarationis ope, factis omnibus respectum, exploratumque futurum sit, quantum praesertim appellationis, & protestationis.

tatio.

tationis Actus, solo ejus tenore perpenso, Sacrorum Canonum, & Apostolicarum Constitutionum dispositioni adversetur: ideoque quam absonus, quam irregularis, quam scandalosus, ac profusus inanis, & nullus, nulliusque roboris, & efficaciam existat: attentisque insuper tot derogatoriis, aliisque amplissimis, & efficacissimis clausulis, ac decretis, quae in praefatis Nostri Literis leguntur, manifestò contemnendus, ac nihili faciendus sit; Nihilominus, ne intolerandum per eundem Actum Nobis, & huic Sanctae Sedi illatam injuriam silentio praeterire, ac quodammodo dissimulare videamur, ex injuncto Nobis divinitus Apostolicae servitutis munere, memoratae Saecularis Potestatis Siculae, abrogatae Monarchiae Ministris omnem, & quaecumque sub obtentu praesertim Actus in injusto abolitae jurisdictionis exercitio continuandi ansam, seu praetextum omninò tollere; illosque, si qui sint, qui ob appellationem, ac protestationem hujusmodi praefatarum Nostrearum Literarum effectum, vel suspensum fuisse, vel saltem suspendendam esse falsò crederent, ab ejusmodi errore penitus eripere, ac removere volentes: nec iis tantum, quae haecenus gesta sunt, congruum adhibere remedium, verum etiam aliis, quae eodem damnabili consilio tam à praedicto Procuratore Fiscali, quam ab aliis, sive ejusdem Saecularis Potestatis Siculae, sive etiam extinctae Monarchiae Officialibus, & Ministris quibuscumque deinceps attentari possent, quantum Nobis ex Alto conceditur, tempestivè occurrere cupientes: omniumque idcirco, & singulorum, quae in praemissis, vel circa ea tam ab iis, qui praesertim appellacionem & protestationis Actum ediderunt, & pervulgarunt, quam ab aliis quibuscumque, sive in sequela ejusdem Actus, sive alias ad eundem finem impediendi, seu suspendendi executionem praedictarum Nostrearum Literarum quovis modo decreta, iusta, ordinata, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias; nec non quorumcumque Judicum, Ministrorum, etiam principalium, seu supremorum, Officialium, Notariorum, Scribarum, & Personarum quarumlibet in eisdem praemissis culpabilium qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quaecumque, etiam specificam, & individuum mentionem, & expressionem requirentia, praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & singillatim specificatis habentes: Motu proprio, & ex certà scientià, ac maturà deliberatione Nostri, deque Apostolicae Potestatis plenitudine, Actum praesertim, ac quaecumque in eo contenta, aliave omnia, & singula sive in illorum sequelam, sive eodem consilio tam à memorato Procuratore Fiscali, quam ab aliis quibuscumque Judicibus, Ministris, Officialibus, & Personis dicti Regni, etiam speciali, ac individua mentione dignis quovis modo forsan acta, gesta, & ordinata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & quandocumque secuturis penitus, & omninò nulla, irrita, invalida, injusta, reprobata, damnata, inania, temeraria, nulliusque omninò roboris, & momenti, vel efficaciam esse, & ab initio fuisse, ac perpetuò fore, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuò itidem haberi debere, tenore praesentium declaramus. Et nihilominus ad majorem, & abundantiorum cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula, ac si quae insuper à praedictis, seu aliis praemissorum occasione sive ad eundem finem quoquomodo impediendi, seu suspendendi executionem Literarum Nostrearum praedictarum quandocumque, & quomodocumque (quod Deus avertat) de cetero similiter

agi, geri, & ordinari contigerit, harum serie rejicimus, damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacuumus, ac pro rejectis, damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis & abolitis, viribusque, & effectu penitus, ac omninò vacuumus semper haberi volumus, & mandamus. Sciant propterea Archiepiscopi, & Episcopi supra dicti, nec non uterque Clerus tam Saecularis, quam Regularis, ac reliqui omnes Christianifideles ejusdem Regni, memorato appellacionis, & protestationis Actu, sive alio quovis Edicto, Decreto, Mandato, seu Praecepto, quod sive à Saeculari Potestate dicti Regni, sive ab illius, aut etiam abrogatae Monarchiae Ministris quibuscumque haecenus hac in re promulgatum esset, vel in posterum promulgari contingeret, non obstante, sese teneri, ac obligatos esse Literis Nostri supra dictis absque ulla morà, retardatione, vel suspensione etiam minimà, veram, integram, & omnimodam obedientiam praestare, atque exhibere, & si secus fecerint, omnes, & singulas poenas in illis adversus Contrafacientes praesentibus sese noverint eo ipso incurfuros.

§. 2. Praeterea cum explorati juris sit non tam illos, qui praesertim Actum ediderunt ac promulgarunt, seu ei se subscriperunt, quam alios omnes, & singulos, cujuscumque status, gradus, ordinis, praerogativae, & dignitatis, quantumcumque excelsae, ac sublimis fuerint, qui sive editionem, & divulgationem ejusdem Actus, sive alia eodem consilio, sicut praemittitur, quovis modo gesta mandarunt, ac ordinarunt, seu illis consilium, auxilium, favorem, vel quamvis aliam damnabilem operam praestiterunt, aut in eorum sequelam, & executionem similiter gesta approbarunt, & rata habuerunt, seu alias in eis quomodolibet culpabiles fuerunt, non solum supra dictas, sed etiam alias omnes censuras, & poenas Ecclesiasticas contra similia perpetrantes à Sac. Canonibus, Generalium Conciliorum Decretis, & Apostolicis Constitutionibus, ac praesertim Literis die Cerae Domini singulis annis legi, & promulgari consuetis inflictas eo ipso incurfisse, illasque insuper etiam incurfuros esse eos omnes, qui similia ad eundem finem quoquomodo impediendi, seu suspendendi executionem earundem Nostrearum Literarum de cetero peregerint, ut praesertim; Noverint idcirco illi omnes, etiam specialissimam mentionem digni, à censuris, & poenis hujusmodi, post debitam, & condignam Ecclesiae realiter, & cum effectu praestitam satisfactionem, non nisi à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (praeterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentia in eadem censuras, & poenas eo ipso, quo convaluerint) absolvi, & liberari posse, prout earundem tenore praesentium decernimus, & similiter declaramus.

§. 3. Decernentes pariter easdem praesentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit; inviolabiliter, & inconcussè observari; nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vicio, seu intentionis Nostre, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis formali, ac individuum expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, redargui, in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci, seu adversus illas restitutionis in integrum, apertionis oris, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium impetrari, vel intentari, seu impetrato, aut etiam morti, scientià, & potestatis plenitudine similibus concessio,

Declaratio participes praefati Actus incidisse in Censuras Ecclesiasticas, à quibus praeterquam in mortis articulo, à solo Rom. Pontif. absolvi possunt.

Decreta roborantia cum clausulis salutaribus consuetis

Actum praefate appellacionis, & protestationis, & omnia inde secuta, & secutura nulla, ac irrita decernit, nec non illa expressè damnat, & reprobatur.

vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo unquam posse; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliove quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & autoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis autoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, nec non omnibus, & singulis illis, quæ in binis Nostri Literis suprascriptis volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Cum autem præfatas Literas in memorato Regno Sicilia nequeant tutè publicari, ut hætenus experientia compertum est, ac Nobis per legitimas probationes satis, superque constat, prout harum serie declaramus; volumus illas, seu earum exempla, ut ad omnium notitiam deveniant, ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque Generalis in Monte Citorio, ac in acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatum, & personaliter intimata fuissent; Utque ipsarum præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem proflus fides tam in judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, [quæ] eidem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VIII. Junii MDCCXV. Pontificatus Nostri Anno Decimoquinto.

Pro D. Card. Oliverio
I. C. Battellus

Derogatio quibuscumque contrariis.

Præscribitur modus publicationis.

Fides habenda transumptis.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jhesu Christi millesimo septingentesimo decimoquinto Indictione Octava, die verò 23. Julii, Pontificatus Sanctissimi D. N. D. Clementis Divina Providentia Pape XI. Anno decimoquinto, suprascripta litera Apostolica affixa, & publicata fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranensis, Vaticanae, & Liberiana, Cancellariæ Apostolicæ, Montis Citorii, Aciei Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Theodorum Vannonum SS. D. N. Pape Curs.

Ludovicus de Cappellis Mag. Curs.

LXXXI.

CONCESSIO

Indulgentiarum Christianis fidelibus Italiae, & Insularum ei adjacentium, Divinam opem contra Turcas, aliosque Infideles implorantibus

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Proccinium.

Cum Nos super, videlicet in Festo proximè præterito Sanctissimi Nominis Beatæ Virgi-

nis Dei Genitricis Mariæ, solemnî Processioni à Collegiata Ecclesiâ Sancti Marci ad Ecclesiam Sanctæ Mariæ in Porticu nuncupat. de Urbe à Nobis institutæ, una cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, nec non Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, quos tunc in Romanâ Curia adesse contigerat, aliisque Prælati, & Officialibus ejusdem Curia, imò etiam universo Clero, & populo Urbis suprascriptæ interfuerimus; ac omnibus utriusque sexus Christianis fidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui peracto præcedentis diei jejunio Ecclesiastico, Processioni præfatæ interfuissent, vel utramque Ecclesiam hujusmodi eodem, aut aliquo ex duobus subsequenti diebus visitassent, ibique Divinum auxilium contra Turcas, aliove Infideles ingentibus copiis, immanique ferocia exitium, & clades Christiano nomini inferre molientes, ac Mahumetanæ perfidiae abominationem longè, latèque propagare satagentes, devotè implorassent, ac insuper aliquam elemosynam, prout unicuique suggerisset devotio, pauperibus erogassent, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concesserimus; Nec non ejusmodi Indulgentiæ sub certis modo, & formâ tunc expressis participes quoque fieri voluerimus Regulares utriusque sexus in clausurâ viventes, ac alios Christianos quoscumque in carcere existentes, vel aliquâ corporis infirmitate, seu aliquo quovis impedimento detentos, qui ad celestem opem in hoc gravissimo Christiana Reipublicæ periculo similiter confugissent: publicasque propterea ad Deum preces indixerimus, ut Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, eadem Gloriosissimâ Virgine Maria intercedente, Ecclesiam suam sanctam protegere, illiusque hostes secundis armorum suorum initiis elatos, nihilque sibi impervium jam fore confidentes, virtutis suæ potentia confringere, & dissipare dignaretur; Nunc verò etiam reliquos Italiae universæ, & Insularum illi adjacentium Christianos, ad eadem Christianæ pietatis opera peragenda, similibus spiritualium gratiarum muneribus incitare cupiamus.

§. 1. Hinc est, quod Nos Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis aliisque Ecclesiarum Prælati, & Ordinariis Civitatum, & Diocesium, Oppidorum, Terrarum, & Locorum universæ Italiae, & Insularum adjacentium hujusmodi, seu eorum Vicariis in spiritualibus Generalibus per præfatas committimus, & mandamus, ut statim atque ipsarum præsentium literarum transumpta, seu exempla, etiam impressa ad eos pervenerint, Processiones, in suis respectivè Civitatibus, Oppidis, Terris, & Locis instituunt, publicasque preces pro eorundem Turcarum, & aliorum Infidelium depressione, ac felicibus armorum Christianorum successibus pariformiter indicant; Nos enim omnibus, & singulis utriusque sexus Christianis fidelibus, verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui Processionibus hujusmodi respectivè interfuerint, vel Ecclesias à quâ, & ad quam aliqua Processio hujusmodi fiet, eodem, vel aliquo ex duobus sequenti diebus devotè itidem visitaverint, ibique divinum auxilium, ut præmittitur, imploraverint, ac insuper pari unius diei jejunio Ecclesiastico peracto, aliquam similiter elemosynam, prout unicuique suggeret devotio, pauperibus erogaverint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem per unumquemque Christianis fidelem, semel tantum lucrificandam, concedimus pariter, & elargimur.

Solemnem Processionem habuit Ecclesiâ S. Marci ad Ecclesiam S. Mariæ in Porticu ad implorandum divinum auxilium contra Turcas.

Italiae & Insularum adjacentium Ordinaris injungit, ut similes Processiones, publicasque preces instituunt; eaque peragentibus Indulgentiam plenariam concedit.